

[Min. for offentl. Arbejder.]

Kommunerne, burde have en anden Sammensætning eller suppleres med Repræsentanter for Kommunerne, og der er ogsaa talt om, hvorvidt Bestemmelsen i § 6 om Forholdet til Kommuner, der var uvillige til at deltage i Udgifternes Dækning, burde opretholdes eller ændres.

Hvad angaar Bestemmelsen i § 4 om Sammensætningen af Udvalget, Fordelingsudvalget kan jeg vel kalde det, vil jeg mene, at naar alle de Partier, der er repræsenteret i Finansudvalget, bliver repræsenteret i Udvalget — om et Parti saa vil vælge et andet Medlem af Partiet eller et Medlem af Finansudvalget, maa det selv om —, saa ved vi jo præcis fra det praktiske Arbejde paa Rigsdagen, at et saadant Udvalg har den nøjeste Føling med Befolkningen ude i Kommunerne. Naar man ude i Kommunerne fra Befolkningens Side har Ønske om at faa et eller andet ændret, er det jo ikke saadan, at Kommunerne gaar uden om Rigsdagens Medlemmer. Nej, det er ved Rigsdagsmedlemmernes Hjælp, at man fører det frem, og jeg vil ikke være tilbøjelig til at mene, at disse rent regnskabsmæssige Opgørelser og Fordelinger efter Lovens Bestemmelser i og for sig kunde faa noget Plus ved, at man eventuelt vælger et vist Antal Kommunalmedlemmer ind i det Udvalg. Jeg mener, at det Arbejde i og for sig bliver godt varetaget gennem den Repræsentation, som er foreslaaet i Paragraffen, men bevares, jeg er villig til i et Udvalg at overveje og forhandle ogsaa vedrørende dette.

Med Hensyn til § 6 skal jeg sige, at jeg er vidende om, at man i Kommunalbestyrelseskredse i dette Land er noget betænkelig ved, at der her gennemføres Lovbestemmelser, hvorved enkelte Kommuner kan tvinges til at deltage i en Udgift til en Modernisering, som de efter deres egen Indstilling og Bedømmelse mener, at de ikke var forpligtet til eller interesseret i.

Hvis vi undersøger, hvilke Erfaringer der foreligger paa nuværende Tidspunkt med Hensyn til Fordelingen af Underskuds-dækning, viser det sig, at der gennem de Aar, denne Lov har bestaaet, kun har været siger og skriver to Kommuner, som har ment, at de skulde være fri for at deltage i den Underskuds-dækning — siger og skriver to Kommuner. Hvis det er en Slags Udtryk for Kommunernes Indstilling over for Privatbanerne i dette Øjeblik, vil der ikke

være nogen større Sandsynlighed for, at denne Bestemmelse kommer til at virke ud over et ganske enkelt Tilfælde.

Nu skal man selvfølgelig ikke være blind for, at dette at dække et konstant Underskud vil andrage et — skal vi sige — betydeligt mindre Beløb for den enkelte Bane end en Modernisering af samme Bane. Derfor kan man ikke ud fra de Tal, der kan nævnes i Forbindelse med Underskuds-dækningen, sige, at Tallet ikke ved Moderniseringen bliver betydeligt højere; det er jo givet. Men deraf skulde ogsaa følge, at naar Moderniseringen er sket, skulde Banen være bragt i en saadan Situation, at Underskudsloven er overflødig, og herudfra er der, synes jeg, en Baggrund for at anlægge nogenlunde den samme Betragtning over for Kommunerne med Hensyn til Modernisering som med Hensyn til Underskuds-dækning.

Det er jo rigtigt, at Privatbanernes Materiel er overmaade ringe, og at det baade paa det ene og det andet Omraade er stærkt medtaget. Jeg vil imidlertid her gerne gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Tholstrup, som synes, at man ved et saadant Forslag lægger Hindringer i Vejen for Udviklingen af den moderne, den tidsvarende Trafik, at dette er jo slet ikke Hensigten. Jeg tror ikke, at det høje Ting eller Regeringen er saaledes indstillet, at man ikke er interesseret i Udviklingen, ogsaa hvad angaar den moderne Trafik, men Spørgsmaalet er jo blot, om vi inden for den Periode, hvor Udviklingen foregaar i hurtigere eller langsommere Tempo, og hvor der samtidig kan ske en vis Forskydning fra den ene Trafikart til den anden, ogsaa faar betjent Interesserne. Nu er det meget rigtigt, at Motorvognene kan rulle ad Landevejene med Last og med Personer og saa videre, og det er ganske udmærket, det er en god Transportmaade, men vi har lige haft Erfaring for, at der kan opstaa Situationer, hvor Motorvognene gaar i Staa, og hvor Banerne kan køre, selv om de er gamle og udslidte, og varetagelse de Samfundsinteresser, uden hvis Varetagelse man vilde være meget ulykkelig stillet. Ud fra den Betragtning maa det selv med den Udvikling, man har paa Trafikomraadet, vistnok ikke være helt uforsvarligt i hvert Fald paa nuværende Tidspunkt at foretage en vis Støtteaktion med Hensyn til Modernisering af Privatbanerne. Det er jo ikke saaledes, at Loven siger, at alle Privatbaner skal mo-